

Besig, besig, besig ... Maar ...

Preekopname:

Die gemeente in Efese het wonderlike en gesogte karaktertrekke – dinge wat in pragtige taal deur die Here Jesus aangeprys word.

Maar ...

Kan daar in só 'n gemeente iets skort? Ja, en ernstig ook! Want in dieselfde asem as sy lof kom die Here met 'n gewigtige aanklag. *Hulle het hulle eerste liefde verlaat!*

Christenskap het alles te doen met liefde. As 'n gemeente dan sy éérste liefde verloor – wat bly oor?

Dis inderdaad geen geringe aanklag nie. As hulle hul nie bekeer nie, gaan die Here hulle lampstaander verwyder. Hulle sal nie meer kerk wees nie – nie een van Syne nie.

Niemand was seker méér verbaas oor hierdie aanklag – dat hulle hul eerste liefde verlaat het – as die Efesiërs self nie. Hoe kan die Here dit sê? Het hulle nie alles veil vir Sy saak nie? Wat méér kan hulle nóg vir Hom doen? Hulle is tot breekpunt toe besig – in Sy diens!

Hoe verstaan mens die aanklag?

Oor presies wat die Here Jesus hier bedoel, is al baie deur die geskiedenis bespiegel. Wat is die probleem in Efese? Is dit 'n gevaar wat ons ook bedreig? Gaan dit oor liefde vir die Here, of oor liefde vir mekaar?

Die eerste brief aan die Thessalonisense los waarskynlik die raaisel op.

In 1Thess 1:3 word presies dieselfde drie Griekse woorde gebruik om die gemeente van Thessalonika te loof, as hier in Op 2:2: "werke" (Gr. *ergon*: aktiewe werk; die begrip dra in die Nuwe Testament die idee van voortgaandheid en die uitvloeisel van hoop); "arbeid" Gr. *kopos*: uitputtende arbeid); "volharding" (Gr. *hupomonē*: volharding, gedryf nie in die eerste instansie tot totale uitputting nie, maar deur 'n afwagtende hoop. Dit volhard dus, omdat dit weet dat dit uiteindelik tot heerlijkheid lei).¹

Máár, hiér in 1 Thessalonisense word drie kwalifikasies bygevoeg. Paulus praat van die werk "van julle geloof"; die arbeid "van julle liefde" en die volharding "van julle hoop".

Kennelik lê die Efesiërs se probleem nét hier. In Efese werk en swoeg hulle dag en nag vir die Here en vir Sy eer. Máár hulle het net die dop behou. lewers langs die pad het hulle die hart en lewe daarvan verloor – hulle geloof en hoop en liefde.

¹ Verskillende vertalings gebruik uiteraard verskillende woorde om hierdie ryk begrippe te vertaal.

Oor en oor leer die Skrif dat *geloof sonder werke* dood is. Maar *werke sonder geloof* is ewe onaanvaarbaar vir die Here. Nooit, maar nooit sal dit die grond wees vir redding nie.

+ Om jouself in die kerk af te sloof, maar sonder 'n hart wat van liefde vir die Here brand, is 'n offer wat Hy allermins aanneemlik vind.

+ Om jaar in en jaar uit aan te hou met allerlei religieuse pligte, maar met oë wat nie bewustelik en afwagting op die geloofswenpaal, en die loon uit die Here se hand vasgenaël is nie, is selde meer as godsdienstige formalisme en tradisie.

Ken ons nie hierdie noodlottige siektes in die kerk nie? En ken ons nie ons eie neiging om daarin te verval nie? Só gesien, verstaan ons dat selfs 'n modelgemeente prooi kan word daarvan.

'n Nadere kyk na 1Thess 1:3

Dit is die moeite werd om bietjie nader te kyk na hierdie vers. Dit werp lig op wat in Efese aan die gang is – wat daar kort kom.

Dis egter nie 'n maklike vers om te vertaal nie. Mens hoef maar net verskillende vertalings te vergelyk om dit te sien. Die sleutel lê in 'n deeglike analise van die vers se struktuur. Ons kan dit só uiteensit:²

*julle
werk – arbeid – volharding
van geloof – van liefde – van hoop
van/in ons Here Jesus Christus
voor die God en Vader van ons*

Paulus gebruik deurgaans die enkelvoud. Hy praat dus nie van die Thessalonissense se werke en liefdesmomente nie. Nee, hulle beleving is aaneenlopend.

Dis omdat die wedergeboorte 'n verandering van hart is – 'n herskepping van jou persoonlikheidsentrum. En dis waar al ons lewensuitinge ontspring. Die toestand van die hart kom dus konsekwent tot uitdrukking oor die volle spektrum van ons mens-wees – en permanent.

Daarenteen, as ons liefde vir die Here net sporadiese emosionele opwellings is; as ons werke niks meer as pligplegings van tyd tot tyd nie – dan is dit noodsaaklik om diep selfondersoek te doen of ons regtig wedergebore, en dus gered is.

Nie net vertoon elke item wat Paulus noem 'n enkelvoudige geïntegreerdheid nie, maar ál die items wat hy noem is eweneens onlosmaaklik verbonde. Die liefde vir Christus is

² Dit is 'n baie letterlike vertaling van die Grieks – ook wat die woordorde betref (sien OAV; NASB; Smith's Literal Translation).

Dit is hoe R.C.H. Lenski die Grieks vertolk. Vir 'n meer tegniese motivering, sien sy, *The Interpretation of St. Paul's Epistles to the Colossians, to the Thessalonians, to Timothy, to Titus and to Philemon*, Augsburg Publishing House, 1961, p.220-222.

immers die uitvloeisel van ons geloof in Hom. En hoe sal 'n mens enduit volhard op die pad van hoop as jy nie in die Here glo en Hom nie liefhet nie?

Nee, dis wanneer geloof, hoop en liefde vervaag, dat dinge begin verbrokkel – dat inkonsekwenthede en teenstrydighede oorvat.

Die uitbreiding, "*vir ons Here Jesus Christus*", word meermale in vertalings net van toepassing gemaak op die Tessalonissense se hoop. Dis beslis moontlik, maar in die lig van die struktuur lyk dit eerder of hulle werk, arbeid en hoop – *al drie* – ter wille van die Here Jesus was.

Hier is waarskynlik die eerste punt waar die gemeente in Efese gegly het. Hulle werk, arbeid en volharding het 'n *doel op sigself* begin word. Dit het al hoe *minder oor Christus* gegaan – om Hóm te behaag en te verheerlik. As ons onself enigsins ken, sal ons weet hoe verskriklik maklik so iets gebeur.

In Thessalonika was daar nóg 'n dimensie by. Hulle het nie net hulle alles gegee ter wille van Christus nie; hulle het dit ook voor God die Vader gedoen – soos in Sy teenwoordigheid.³

Hulle was dus deeglik bewus van die drie-enigheid van God. Hulle toewyding was nie net ter wille van die Here Jesus nie; hulle het in die finale analise voor die aangesig van hulle hemelse Vader geleef.

In vandag se wêreld kry mens gereeld te doen met Christene wie se geloofsbeleving niks verder kom as die Here Jesus nie. Luister maar net na mense se gebede. Nee, 'n duisend maal nee! Christus se werk het alles daarmee te doen dat ons met die Vader versoen word – dis soos Hy dit wil. In die finale analise gaan ons redding oor 'n liefdesverhouding met die Vader. Kindskap van die Vader is die hoogtepunt van ons erfenis in Christus.

Natuurlik kan ons nooit ophou om die Here Jesus in volhardende liefdesdankbaarheid te dien nie, maar in die finale analise gaan dit oor die behae en eer van ons hemelse Vader – die Een by wie alles begin het, en by wie alles uiteindelik tot vervolmaking kom.

Hierdie dimensie móét sentraal wees in ons lewens, hierdie wasdom móét ons bereik.

'n Enkele gedagte van toepassing

Mens hoor dikwels die gesegde: *Christenskap is nie 'n gevoel nie, dis 'n manier van lewe*.

Reg verstaan, is dit natuurlik absoluut waar. Daar is te veel sogenaamde Christene wat bloot op gevoelens en emosies teer, sonder om die radikale eise van dissipelskap prakties uit te leef.

Maar die verse waarna ons vandag kyk, sê vir ons éwe hard en duidelik dat 'n lewe van aktiwiteit, sonder 'n innige liefde vir die drie-enige God, óók nie die toets slaag nie.

³ Meeste vertalings koppel hierdie frase aan Paulus se gebede in v.2 (vgl. NAV, NIV, ESV), maar dit lyk eerder korrek – weereens in die lig van die struktuur soos gesien.

Trouens, die eerste en groot gebod is om die *Here ons God lief te hê met ons hele hart, ons hele siel, ons hele verstand en met al ons krag*. Mis ons hierdie punt, mis ons alles.

Egte en reddende Christenskap is dus 'n wonderlike kompleks van goeie werke én geloof, en van arbeid én liefde, en van volharding én hoop.

Dit alles word *gedring deur 'n allesoorheersende liefde vir die Here Jesus Christus*.

Dit alles is 'n lofoffer wat dit hartstogtelik najaag om ons hemelse Vader te behaag en te verheerlik.

Hierdie gemeente het ontstaan met die aanvang van aanddienste op 25 Januarie 1998 in die personeelkamer van die Nuwe Hoop Skool in Ashlea Gardens. Dit is net meer as 25 jaar gelede.

Dit is feitlik net so lank as wat verloop het tussen die vestiging van die gemeente van Efese aan die einde van die sestiger jare in die eerste eeu, en toe die Here Jesus die Openbaringsbrief aan Johannes geopenbaar het.

*Sou Antipas vandag so 'n brief van die Hoof van die kerk ontvang
sal dit soos die brief aan die Thessalonisense wees?*

of

sal dit soos die brief in Op 2 aan die Efesiërs wees:

Besig, besig, besig ... máár ... ?

Hier is weer die drie kwalifikasies waarop God kompromieloos aandring:

Geloof

Liefde

Hoop

><(((*>

NICO VAN DER WALT

Tel: 082 848 9396

Epos: nico.vanderwalt@reformed.org.za

www: <http://www.imagodei.co.za/>

YouTube: *Nico van der Walt - Imago Dei*

YouTube direk: <https://tinyurl.com/69suvbev>